

Zdravko, ki si zapisuje oz. zapomni vse dogodke, je tudi letos zapisal dogajanje v društvu v letu 2020. Čeprav se je bolj malo dogajalo, je nastal zapis dolg kot po navadi.

Pa me prime, pa me mine..., Da kdaj zapišem si spomine

1.

Pa ste mi rekli,
naj si še pišem spomine,
naj kroniko pišem,
da vse v pozabo ne izgine.

A kaj naj napišem,
ko se nič ne zgodi,
ko korona virus nam zahrbtno preti !
Avtobusi stojijo
pohodov več ni !!!
To, da Stanka ima Petra vemo že vsi
in tudi, da Rudi za Rožco skrbi.
In že lani pozabil sem tiste rimelne vse ...
No nekaj cvekov mi ostalo je še.

Premišljujem še enkrat, kaj naj nar'dim?
No, nekaj bom sklanfal,
nekaj bom zbil
Če ne bom preveč teh cvekov zavil ...
In ko gledam nazaj,
še tja v šolske dni,
vse bolj ugotavljam,
da tudi s cveki se nekaj nardi;
Se spomnim sošolcev, ki so jih imeli več kot tri,
a glej ga zlomka, danes so kravatarji vsi!

No, saj začeli smo dobro in smo na Skalnico šli,
se malo balasta otresli od prazničnih dni.
Potem smo v Goče zavili
in se z Marto po okolici sprehodili,
na Obeluncu se Mariji za lepo vreme zahvalili
in v vasi spomine obudili.
Nato iz Opatjega sela v Brestovico smo šli,
ker pot je tam lepa,
tudi če se vreme skazi.

In prišel spet je občni zbor,
spet račune polagal je naš odbor
in Prešernu spet smo se oddolžili in ugotovili,
da smo se leto starejši vsi spet dobili.

2.

Da bliža pomlad se,
smo v Opatiji ugotovili,
saj tukaj so pusta že močno slavili,
da ne rečem, kako smo pogleda na morje se veselili...

Potem pust prišel je tudi med nas,
ta dan na pohod smo šli v gornji Kras.
Nas Mirka vodila je iz Štjaka tja v Bogo,
skoz Sela, Dolenje in ob Poljanah nazaj,
kjer v dvorani v Štjaku nas čakal je čaj.
Seveda so tudi krofi tam bli
da smo veseli prste lizali vsi.

Potem nam hudič šalo je vzel ...
Korona virus je v Evropo prišel !!!
Pa še Šarec je s prestola odšel ...
Prišel je Janša in nam maske nadel.
Zdaj vsega je konec.
Promet ves stoji,
trgovine zaprte so že mesec dni.
Če kam greš, moraš masko imet,
ne smemo se družit, za razdaljo skrbet ...
Bit moraš razkužen, kot nikoli doslej,
zato se razkužujemo naprej in naprej,
seveda s šnopcem, ki je cenejši kot sprej.
Če še en čas bo tako,
bom lahko le kroniko od kronikov pisal vam zdej ...
Le okrog hiše zdaj hodim, malo posedim,
kakšen članek prečitam, da se malo sprostим.

Včasih pa z mislimi nazaj poletim
in se kot lastovka vračam, kjer moj je spomin ...
Smo v šolo hodili, mladi smo bli,
ko je prišla tovaršica, vstali smo vsi ...
In takrat smo rekli »Za domovino s Titom naprej!«

Ma pustimo zdaj Tita,
on potegne nas v drugi nas čas,
a besede domovina ni več slišat na glas ...

3.

Domovina je pojem,
ki je danes kot trinajsto prase,
ki vsak je odrine, da sam se napase ...
Da multi kultura važna je zdej,
pravijo tisti, ki nas vozijo naprej.
Zdaj, ko vse znesli so ven,
ostali le mi smo
in to jim je problem;

Zdaj že cel mesec je burja
in se bolj noter držim,
ma včasih kakšen star pregovor dobim;
Ko pri nas piha burja,
vse po zraku leti,
te vsega prepiha,
ti je mraz do kosti ...
Zdaj smo že v letih,
te po tleh zavali,
te lahko polomi, te gripa dobi ...
Kadar je tako, pravijo stari,
da še zajec išče mater v travi.
In kadar je tako, ni zunaj za bet,
če dobiš vrata odprta beži se gret ...
In če ti kakšna odpre še ona vrata pri kraju
Potem že lahko upaš, da boš lahko tudi v raju ...
Ma na podobah iz raja zmerom skrita je kača
in nikoli ne veš ali je belouška ali klopotača;
Ma ljubi Bog,
da nas spraviš v skušnjava, ni potrebna ti kača,
ma kdo ne bi ustrelil,
če zdraven tebe je frača!!!
Ma zdaj nismo več taki,
nas leta morijo,
le v glavah nam sivih spomini rojijo;

In spomini me peljejo daleč, daleč nazaj,
kako kres smo zakurili za Prvi maj,
kako mizerijo smo trli,
potem blok so odprli;
Za Sv. Andrej so v Gorico nas peljali,
da smo gledali avtke in se enkrat peljali;
Pupe so silile, kjer so bambole ble,
da so srečko jim kupli in v vrsto so šle.
Bambole take, ki kot žive so ble,
so prav očke zaprle, ko polegle so se :::
In ko bambola še zajokala je,
ma te je prav primlo za srce ...
Vse hrepeneče so čakale,
da tisto kolo se ustavi
In da kazalec počaka na številki ta pravi ...
Če imela je srečo, je bambola bla,

4.

Če ne, še brez soldov domov je žalostna šla.
Za Veliko noč smo fantje silili čez blok,
da smo skrivaj kupili škačekane,
ki naredili glasen so pok;

A čas je prišel naprej,
smo otroštvo prerasli
in že mladinci smo zdej.
Nas že moda zanima, glasba in ples,
športno kolo, vespa in kakšna pupa že bolj zares.
Ma odkar blok so odprli,
so tudi Italijani k nam vdrli ...
In eni prav nesramni so bli,
so pupam kazali solde in lepe reči ...
In so tudi z novo valuto prišli,
prepričevali so pupe, da z njimi so šli.
Ma pupe, to tiste, ki bolj odprte so ble,
so hitro zračunale tako kot se gre:
za brancolet se da dva bota al tri,
za štiri bote se pa že lepo peličo dobi;
Ma eni Italijani prav objestni so bli,
so šli čistit si šolne s pršutom si kraškim
in takrat prekipelo fantom je vaškim ...
Takrat se je zbudila slovenska zavest
in hitro občutili našo trdo so pest!
Potem tekli so jokat h karabinijerjem na blok,
ma niso povedali, kaj glavni je vzrok ...

In potem so Beatli na sceno prišli
in tudi mi smo pustili si dolge lasi.
In potem smo prešvercali kakšen tranzistor,
kasetnik ali mangiadisco.
Z njim hodili po plaži
in se delali važni;
Počasi do fičotov prišli smo mi,
kdor je kupil kaj boljšega,
Smo že po starni ga gledali vsi;

In smo poleti v Savudrijo vozili se mi,
zdaj so jo dali Hrvatom politični psi;
Takrat čingume smo zvečili.
ma tudi že kakšno čiko povlekli.
Travce v njive še nismo sadili,
takrat le pošteni kmetje smo bili.
In prišla je moda mini in maks.
In tiste, ki so se oblekle v mini ta prave,
hitro za njimi vrteli smo glave
A tiste, ki trdovratno nosile so maksii,
Ugibali smo, kakšne so v praksi;
Spominov je dosti,
ne morem kar vseh vam natrosti.

5.

No, končno virus pojenja
in že se svoboda omenja ...
Končno prikaže se tvit,
da ni več problem občinski nam zid;
Prva od nas opogumi se Darja,
v pogon nas spravi, da se prekine kalvarija.
Žal meni za pohode sobota ne ustreza,
ker doma čaka me plug in še freza.
Naslednji pohod je odpadel,
ker nas je dvom v vreme popadel.
Naslednjič smo zbrali se na Trstelju,
a smo srečanje proslavili v žalostnem veselju.
Ta dan naš Jovo opravil je zadnji pohod;
Odšel je tja, kjer ni več napak in ni več zmot ...
Dragi Jovo, včasih si trmast bil kot vol,
a v srcu vzljubil si Slovenijo našo,
kot bil Slovenec bi in pol ...
In na srečanjih si bral nam pesmi svoje ...
Bomo mi kdaj razumeli hrepenenje tvoje?

A virus peklenski še vedno v ozadju preži,
ne gremo predaleč, da kdo ne zboli.
Pa se pri Mariji zberemo mi,
da nas vodi med brajde in stranske poti.
In spet se parkiramo v garaži pri nji ...
Potem na Škabrijel nas Angelca odpelje,
da spet nas prevzame pohodov veselje;

Da virus se širi, naznanja Kacin,
a po Ljubljani kolesarji kričijo:
»Janševa vlada izgin!«
Nič jih ne ustavi,
važno je, da se Janšo obglavi ...

Ob takih trenutkih se spomnim Prešerna,
če Zdravljica njegova je še nam primerna!
Kako bi jo danes napisal, resnici na ljubo,
ko nekateri nas ščuvajo v razkol in pogubo?
»Prijatli, so naše stranke izrodile se hudo,
da si danes narod reže žile, srce iztakne in oko,
ko rojak, bedak izpade danes vsak,
ki je po srcu poštenjak ...«

In po ulicah Ljubljane kričijo tolovaji,
se norca delajo nad policaji,
ki postali najbolj osovražene lutke so v krajih;
In kaj grešili so gardisti,
da ozmerjani so zdaj s fašisti?
Oj Ljubljana, Ljubljana,
mar si res Slovencem nam za mačeho bla dana?

6.

Naslednjo nedeljo je »korona dopust«.
Nato gremo na bližnjo Kalvarijo za poskus...
Potem je bla v planu tolminska planjava,
a vremenska napoved ni bla ta prava.
Potem so v roke nas vzele planinke izpod Čavna,
nas nafutrale s potico, da bomo močnega zdravja.
Pa smo se v hrib napotili,
se ob Hublju odpočili
in ko smo se spet v dolino vrnili,
smo zopet jedli in pili.
In Kofolovo vodenje spet je odpadlo,
ker napoved bila je spet: deževno, oblačno.
Iz nejevolje nas je rešila Anica Grgarska,
da vidli smo Slatno in Bitež, pa lovsko kočo.
In se v Grgar vrnili pred dežjem ali točo.
In končno je Kofol dobil trenutek tak,
da nas z vlakom peljal uživat bohinjski je zrak.
In na vlaku smo vozili se z masko,
da ne bi doživeli kakšen korona fiasko;
Sred avgusta spet imeli »korona« smo pavzo,
in pred ekranom spet gledal slovensko sem travmo:
Pivčeva ne bi smela pit terana,
posebno, če janševi je vladl vdana ...
In čisto sama si je kriva,
da ji »udba« v posteljo prisluhe skriva!
Se pa nihče ni uprašal,
zakaj Karl svojo jahto na Hrvaškem skriva,
ko pa vendar isto morje nas obliva?
Ko še dalje zrem v zaslon,
izvem, da »ta naše« vodi zdaj Fajon,
ki kot sladek je rdeč bombon.
A da po bombonih zob boli,
so kot otroku pravli mi ...
Pred ekranom nima mira niti Počivalšek,
z masko nekaj pojasnjuje,
a od zadaj se že sliši navček ...
Pa še Hojs se na ekran naslika.
Ne veš. Ali še obstaja, ali je to stara slika ...
Ko se našobi še Violeta Tomič,
se vse zagnusi mi, kakor kak italijanski pornič.
Zamenjam gumb, če kje sta Stanio in Olio,
da spravita me v dobro voljo!

Končno smo spet najeli avtobus
in se z maskami vkrcali na prvi poskus;
Šli smo na Sleme z vršiške smeri,
kjer smo skupaj z ovčami malicali mi.
Od tu strmeli navzdol smo v Planico,
ki s skakalci častimo jo kakor kraljico.

7.

Potem povabljeni smo bili v Kosovelje,
a je odpadlo, ker šli smo v trgatev,
da grozdje se zmelje.
In končno je prišel Lojzetov dan,
večkrat preložen v čas nam neznan.
Mimo Korade na Kolovrat smo šli,
v vasice ob meji z malo ljudmi...
Tu življenje je težko, prihodnosti ni ...
Pa smo zgradili Koper, Gorico,
a ljudem, ki od zibelke tu so garali,
vzeli živet smo pravico ...
In smo čez Vrtače spustili se v Kamence dol,
kjer smo pri Lojzetu kozarček dobili vsak svoj;
Potem smo veseli dolino odšli
in nadeli si maske, da kdo ne zboli.
Ko prišli smo domov, spet v ekrane smo zrli«
In ko zasliši himna se naša,
spet smo vsi složni, nas nihče ne prekaša!!!

A virus ne jenja,
nas straši, nas veže, nas davi,
Da svoje prekletstvo nad nami opravi ...
Že tako težav imamo zadosti,
da ne moremo z njimi uspešno se bosti;
Omaga zdaj eden, zdaj drugi,
tudi Bogo in Ada sta v nemilosti hudi ...
Potem je Silvo zmanjkal, harmonike ni
in če ni veselja duša trpi.

Potem spet dežuje, spet gledam ekran,
kjer nove afere spet udarijo na plan ...
Spet Janša je tisti, ki se okorišča,
ko v naši si Trenti kupuje zemljišča ...
A koliko se je okoristil Jakob Aljaž,
ki za en goldinar odkupil je Triglav,
da ta je zdaj naš???

A v Ljubljani se kolesarski petki vrstijo,
kot, da se virusa nič ne bojijo.
Ljudje, pa to je miting, to je spet juga,
tukaj časti država se druga!!!

Tu ustvarja se kaos, je divji zahod,
ker da Janša potiska nas v Orbanov krog ...
Kje so zdaj tukaj profesorji vrlji,
ki so si dodatke delili po vrsti?
In kaj naučili narod so ta?
Da vsak lahko se dere in po drugem kozla ...
Da so Galetu stvari podtaknili, danes se ve,
kdo jih podtika, tega pa ne ...
Oj Ljubljana, Ljubljana, skorumpirana putana ...

8.

Čas teče dalje. Oktober je že.
Dvakrat spet nič. Ker je v vreme posegel hudič.
Potem se korona zopet pojavi

In vse se nam zopet na glavo postavi;
Zdaj je še hujše, kot bilo je prej,
življenje se ustavi, nemočni smo zdej ...
In spet postavi občinski se zid,
pa še druge prepovedi raznih oblik ...

V misli mi pride pohod v Hrastovlje,
kjer freske v cerkvi pripovedujejo svoje ...
Tukaj odvija mrtvaški se ples,
okostnjaki za roke držijo se vmes.
In ko vidim med njimi otrokov koščice,
se vprašam, ali v božji sodbi za vseh so enake
pravice?

A tudi slovenska žlehnija se ne ustavi,
in če Krek masko le enkrat pozabi,
se takoj na ekranu pojavi,
da narod ga čimprej obglavi!!!
In čeprav dal je opravičilo.
Mu cel roj sršenov je želo zabilo;
In v Ljubljani zopet zgodi se protest.
dol s policaji se razlega vsevprek ...
A tokrat so pele tudi pesti.
In policaji so delali, kar so usposobljeni bli ...
In še vedno ne ve se, kdo pripravlja vse to,
sigurno ne tisti, ki nima niti za sol !!!

Potem se čez lužo zgodijo volitve,
da zmagovalec je znan,
Janša prehitro »zatvitne« ...
In izgubil je Trump,
ki mnogi že prej bi ga sunili v vamp!
A Trump je edini, ki brez rokavic je udaril Kitajca,
zato ker imel trda je jajca;
Vsi drugi so tiho, ker na njih poceni je srajca!
Mar uresničuje se slutnja prerokov iz daljnega časa,
da svetu zavladala rumena bo rasa?
Mene skrbi, kaj zdaj počela bo naša Melania,
upam, da je trdnega zdravja
in da ji Karitas obrok zagotavlja;

Nas navadne zemljane briga bolj malo.
kako se drugi kitijo s slavo ...
Nam važno je zdravje in topel dom
in da s prijatli veselo gremo na pohod ...

9.

Že tu je november ...
Za njim že december ...

Pohodov ni več, vse «kovid» odnesel je preč...
Vsak dan je huje, narod obupuje ...
Vsak dan nas dohtarji preštevajo na minuse in pluse,
Mrtve štejemo na avtobuse
in tudi junak zdaj počuti ubogo, bedno se kljuse.

A politika dalje nam laže,
da Karlo bo boljši od Janeza mi se važe.
Zdaj koalicija KUL se prikaže,
a mi Primorci, ki razumemo mao furlansko,
v obraz vam povemo: »Va fan cul!«
vsi iste ste baže!!!

In zdaj že december gre h kraju,
a tudi smučarija skoraj gre k vragu ...
V Planici orli se sprejo med sabo,
ker rezultati pri skokih kažejo slabo ...

10.

Povsod nam štrene meša hudi.
V Evropi razsodijo, da nam Hrvaška ni dolžna nič!
Od nas se poslovil je Mojmir Sepe,
ki nam zapustil je glasbo, ki sega v srce ...
In sosednjo Hrvaško je stresel potres ...
Oh kako krut je lahko ta svet!
Ti na njem si le smet!

Ah pustimo probleme zdaj naše,
zdaj Božič prihaja
in upanje se novo poraja.
Strnimo skupaj moči,
naj nas »Kovid« pri miru pusti!

Korajžno stopimo vsi v novo leto,
naj bo z ljubeznijo, zdravjem in srečo prežeto!!!